

ด่วนที่สุด

ที่ รง ๐๒๑๐.๑/๙๗๑

กระทรวงแรงงาน

ถนนมิตรไมตรี ดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๓ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง การขอความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และร่างบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างบันทึกความเข้าใจ (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา
ภาษาอังกฤษและภาษาไทย จำนวน ๑ ชุด
๒. ร่างบันทึกข้อตกลง (Agreement) ด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา
ภาษาอังกฤษและภาษาไทย จำนวน ๑ ชุด
๓. สำเนาหนังสือกระทรวงต่างประเทศ ด่วนที่สุด ที่ กต ๑๓๐๓/๘๔๐ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงแรงงานขอเสนอเรื่อง การขอความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และร่างบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเรื่องนี้เข้าข่ายที่จะให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔ (๗) และ (๑๓)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

การจัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทยและกระทรวงการต่างประเทศให้ความเห็นว่าร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ มีสถานะเป็นสนธิสัญญา และเป็นหนังสือสัญญา ตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานสามารถดำเนินการภายใต้ร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ ได้โดยไม่ต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา จึงเห็นควรนำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาตามมาตรา ๔ (๗) ของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๕ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งกำหนดให้ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาก่อนดำเนินการลงนามทุกครั้ง

/๒. ความเร่งด่วน...

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

กระทรวงแรงงานมีกำหนดการเดินทางไปลงนามเอกสาร จำนวน ๒ ฉบับ ในระหว่างการเดินทางเยือนราชอาณาจักรกัมพูชาอย่างเป็นทางการของนายกรัฐมนตรี ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๔ เมษายน ๒๕๖๘ ได้แก่ ร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และร่างบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งกระทรวงแรงงานได้เห็นชอบในสารัตถะร่วมกันกับกระทรวงแรงงานและฝักอากีพของกัมพูชา

๓. สารสำคัญ

๓.๑ ร่างบันทึกความเข้าใจ (MOU) ว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ประกอบด้วย บทนำ และเนื้อหาจำนวน ๑๐ ข้อ ดังนี้

- ๑) การระบุให้ MOU ฉบับใหม่ใช้ทดแทนฉบับเดิม
- ๒) หน่วยงานผู้มีอำนาจ โดยฝ่ายไทยคือกระทรวงแรงงาน และฝ่ายกัมพูชาคือกระทรวงแรงงานและฝักอากีพ
- ๓) ระบุขอบเขตของความร่วมมือทางวิชาการ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูลในด้านต่าง ๆ การแลกเปลี่ยนการเยือนของบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญ การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อป้องกันการจ้างงานอย่างผิดกฎหมาย และการค้ามนุษย์ แบ่งปันข้อมูลตลาดแรงงาน กฎหมาย และโอกาสในการจ้างงาน หรือสาขาความร่วมมืออื่น ๆ ตามแต่จะตกลงกัน
- ๔) ความร่วมมือในการพัฒนาทักษะ
- ๕) วิธีการดำเนินความร่วมมือ เช่น การแลกเปลี่ยนการปฏิบัติที่ดี ข้อมูล คู่มือ และความเชี่ยวชาญ โดยการจัดทำโครงการร่วม การประชุมเชิงปฏิบัติการ และการประชุมหารือ ตามแต่จะตกลงกัน ซึ่งพิจารณาจากประโยชน์ของประเทศและทรัพยากรที่มีอยู่ โดยอาจจัดทำความตกลงแยกเป็นการเฉพาะสำหรับกิจกรรมตามข้อ ๓ และ ๔
- ๖) การส่งเสริมความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการส่งและรับแรงงานอย่างถูกกฎหมาย ระหว่างกัน โดยตกลงที่จะจัดทำบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงาน เพื่อให้แรงงานได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมตามกฎหมาย ระเบียบ และนโยบายของภาคีผู้รับ
- ๗) การกำหนดผู้ประสานงาน โดยไทยคือสำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กระทรวงแรงงาน และกัมพูชาคือกรมแรงงาน (Department of Employment and Manpower) กระทรวงแรงงานและฝักอากีพ
- ๘) กลไกในการดำเนินการตาม MOU นี้ โดยระบุให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการ และการจัดประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูง ตามรอบระยะเวลา และให้สลับกันเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับรัฐมนตรี ปีละ ๑ ครั้ง ทั้งนี้ ภาคีแต่ละฝ่ายต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการเดินทางของตนเอง และเจ้าภาพต้องรับผิดชอบค่าพาหนะในการเดินทางภายในประเทศ และค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม
- ๙) ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นจากการตีความ MOU ให้หาข้อยุติโดยการปรึกษาหารือ หรือเจรจาอย่างฉันมิตร

๑๐) การมีผลบังคับใช้ ให้ MOU มีผลบังคับใช้ต่อเนื่องจาก MOU ฉบับเดิม และมีผลบังคับใช้ ๕ ปี โดยต่ออายุอัตโนมัติ การแก้ไขและการระงับ MOU จะต้องติดต่อผ่านช่องทางการทูต และการระงับ MOU จะไม่มีผลกระทบต่อแผนงานและโครงการ นอกจากนั้น การมีผลบังคับใช้ของ MOU ฉบับนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อสัญญาจ้างภายใต้ MOU ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๕๘

๓.๒ ร่างบันทึกข้อตกลง (Agreement) ด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ประกอบด้วยบทนำ และเนื้อหาจำนวน ๑๕ ข้อ ดังนี้

๑) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาและขยายความร่วมมือ และจัดทำกรอบในการอำนวยความสะดวกการจ้างงานแบบมีสัญญาจ้าง ให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส บนพื้นฐานของสิทธิ และความคุ้มค่า โดยดำเนินการมาตรการ จำนวน ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) กระบวนการที่เหมาะสมในการจ้างงาน (๒) กระบวนการในการส่งแรงงานที่ทำงานครบกำหนดกลับประเทศ และ (๓) แรงงานได้รับสิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย และสัญญาจ้าง

๒) คำจำกัดความ กำหนดนิยามของ แรงงาน นายจ้าง หน่วยงานผู้ส่ง และหน่วยงานผู้รับ

๓) หน่วยงานผู้มีอำนาจ โดยฝ่ายไทยคือกระทรวงแรงงาน และฝ่ายกัมพูชาคือ กระทรวงแรงงานและฝึกออาชีพ วัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและสร้างกรอบในการส่งเสริมให้มีการจ้างงานตามสัญญาจ้างสำหรับแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เคารพสิทธิ และคุ้มค่า โดยกำหนดมาตรการ จำนวน ๓ ด้าน ได้แก่ (๑) มีกระบวนการที่เหมาะสมในการจ้างงาน (๒) มีกระบวนการในการจัดส่งแรงงานที่สัญญาจ้างครบกำหนดกลับประเทศ และ (๓) แรงงานได้รับสิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย และสัญญาจ้าง

๔) การใช้กฎหมาย การสรรหาแรงงานและการเดินทางเข้าประเทศต้องเป็นไปตามกฎหมายของทั้งสองประเทศ โดยแรงงานต้องปฏิบัติตามกฎหมายและจารีตประเพณีของประเทศผู้รับ โดยไม่เข้าร่วมหรือแทรกแซงในกิจกรรมทางการเมืองหรือกิจการภายในประเทศผู้รับ รวมถึงต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน และจ่ายภาษี ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายของทั้งสองประเทศ

๕) การคุ้มครองทางกฎหมายของแรงงาน โดยจะต้องได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับแรงงานท้องถิ่นโดยไม่เลือกปฏิบัติ ได้รับการคุ้มครอง สิทธิ และประโยชน์ตามสัญญาจ้างและกฎหมายแรงงานของประเทศผู้รับ สามารถโอนเงินและทรัพย์สิน และมีสิทธิเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมายสำหรับกรณีการละเมิดสิทธิแรงงาน ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐบาลจะต้องพยายามหานายจ้างรายใหม่ให้แก่แรงงาน หากพบว่าไม่เหมาะสม มีการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ หรือถูกยุติสัญญาจ้างก่อนครบกำหนด โดยเป็นไปตามกฎหมายของประเทศผู้รับ

๖) กระบวนการส่งและรับแรงงาน หน่วยงานผู้ส่งต้องมีระบบที่โปร่งใสในการขึ้นทะเบียนแรงงานที่ต้องการไปทำงานต่างประเทศ คู่ภาคีจะดำเนินการ เพื่อให้มั่นใจว่าจะมีกระบวนการจ้างแรงงานอย่างเหมาะสม หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับจะต้องแจ้งบัญชีรายชื่อของนายจ้างที่แสดงความประสงค์จะจ้างแรงงานต่างชาติ และหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้ส่งจะต้องแจ้งบัญชีรายชื่อของแรงงานที่ผ่านกระบวนการสรรหาแล้ว หน่วยงานผู้มีอำนาจจะจัดให้มีมาตรการเพื่อให้มั่นใจว่าจะมีการทำสัญญาจ้างโดยตรงระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง และจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพแรงงานตามที่ประเทศผู้รับกำหนด หลังจากเดินทางมาถึง

๗) สัญญาจ้างจะมีอายุ ๒ ปี และขยายระยะเวลาได้อีก ๒ ปี โดยแรงงานจะต้องกลับประเทศภายหลังครบกำหนดระยะเวลาจ้าง ทั้งนี้ กรณีของการจ้างงานระยะสั้น อนุญาตเฉพาะในภาคเกษตรและกิจการต่อเนื่องการเกษตรเท่านั้น ซึ่งอาจกำหนดระยะเวลาจ้างได้ไม่เกิน ๑ ปี ต่อครั้ง ในกรณีที่แรงงานต้องการกลับมาทำงานในประเทศผู้รับอีกครั้ง จะต้องมียุทธศาสตร์พัก ๓๐ วัน ก่อนสมัครงานใหม่ แรงงานจะได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะกับนายจ้างและงานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำงานเท่านั้น แรงงานต้องมีอายุอย่างน้อย ๑๘ ปี ในกรณีของอุบัติเหตุ การเจ็บป่วยร้ายแรง หรือเสียชีวิต นายจ้างต้องแจ้งให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับ และสถานเอกอัครราชทูตของประเทศผู้ส่งทราบ หน่วยงานผู้ส่งต้องมอบสำเนาสัญญาจ้างให้แรงงาน นายจ้างจะต้องจัดที่พักที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะสำหรับแรงงาน และแรงงานจะต้องเข้าพักในที่พักที่จัดไว้ให้

๘) การรับรองเอกสาร สัญญาจ้างและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงาน จะต้องจัดทำขึ้น ๓ ภาษา ได้แก่ ไทย กัมพูชา และอังกฤษ

๙) การจัดอบรมและการให้ความรู้เบื้องต้นแก่แรงงาน หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องให้ข้อมูลอีกภาคหนึ่ง เกี่ยวกับภาษา ศาสนา สภาพการทำงานและการใช้ชีวิตในประเทศผู้รับ รวมถึงสิทธิและกลไกการร้องเรียน หน้าที่และสิทธิประโยชน์ของแรงงานภายใต้กฎหมายของประเทศผู้รับ หน่วยงานผู้ส่งจะต้องจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับข้อมูลข้างต้น รวมถึงเนื้อหาของสัญญาจ้าง โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายจากแรงงาน

๑๐) การตรวจลงตรา ใบอนุญาตทำงาน และบริการด้านสุขภาพ หน่วยงานผู้มีอำนาจจะต้องประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้แรงงานได้รับการตรวจลงตรา ใบอนุญาตทำงาน ประกันสุขภาพหรือบริการด้านสุขภาพตามที่กำหนด

๑๑) การเดินทางกลับและการส่งตัวกลับ คู่ภาคีต้องร่วมมือกันเพื่อให้แรงงานที่ทำงานจนครบระยะเวลาได้รับการส่งตัวกลับไปยังประเทศต้นทาง โดยนายจ้างรับผิดชอบค่าใช้จ่าย แรงงานจะต้องออกค่าใช้จ่ายเองหากถูกยกเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากความผิดของแรงงาน หน่วยงานผู้มีอำนาจของคู่ภาคีต้องรับผิดชอบในการบริหารจัดการบัญชีรายชื่อของแรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานภายใต้ Agreement รวมถึงเก็บรักษาบัญชีรายชื่อของแรงงานที่ครบกำหนดสัญญาจ้างและได้เดินทางกลับประเทศต้นทาง นายจ้างต้องแจ้งบัญชีรายชื่อของแรงงานที่ออกจากการทำงาน ทั้งกรณีครบกำหนดสัญญาจ้างและเหตุผลอื่น ๆ ให้หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศผู้รับทราบ เพื่อส่งให้ประเทศผู้ส่ง

๑๒) การระงับข้อพิพาท ข้อพิพาทใด ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างแรงงานและนายจ้าง ต้องได้รับการระงับ โดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายของประเทศผู้รับ

๑๓) ความร่วมมือในการดำเนินการ คู่ภาคีต้องร่วมมือกันเพื่อป้องกันและยับยั้งการข่มขู่โดยผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์เพื่อการจ้างงาน และการจ้างงานผิดกฎหมาย โดยจัดการประชุมเจ้าหน้าที่ระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินการภายใต้ Agreement เป็นระยะ และเจ้าหน้าที่ผู้ประสานงานจะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหา รวมถึงคุ้มครองสิทธิและประโยชน์ของแรงงาน ตามสัญญาจ้างและกฎหมายของประเทศผู้รับ

๑๔) การปรับปรุงแก้ไข ต้องกระทำโดยความยินยอมร่วมกัน และเสนอร่างแก้ไขผ่านช่องทางการทูตก่อนการลงนาม โดย Agreement จะถือว่ามิผลบังคับใช้ในระหว่างกระบวนการแก้ไข

๑๕) การมีผลบังคับใช้และการยกเลิก Agreement จะเริ่มมีผลบังคับใช้ในวันที่ลงนามเป็นระยะเวลา ๕ ปี โดยต่ออายุอัตโนมัติ การยกเลิก Agreement ต้องแจ้งล่วงหน้า ๖๐ วัน และไม่มีผลกระทบต่อนายจ้าง

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

การจ้างแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมหลากหลายประเภท เพื่อให้การจ้างงานเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายและลดปัญหาการลักลอบเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวจำเป็นต้องปฏิบัติตามกระบวนการตามที่กำหนดไว้คือการทำ MOU หรือ Memorandum of Understanding เพื่อการจ้างงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย การทำ MOU ช่วยให้แรงงานต่างด้าวมีสถานะการทำงานที่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศไทย รวมถึงได้รับใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) และวีซ่าที่เหมาะสมสำหรับการพำนักในประเทศ ป้องกันปัญหาการค้ำมนุษย์ อีกทั้งกระบวนการ MOU ช่วยลดความเสี่ยงที่แรงงานจะถูกหลอกลวงหรือตกเป็นเหยื่อของการค้ำมนุษย์ เนื่องจากมีการตรวจสอบประวัติและการควบคุมโดยรัฐบาลทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้ แรงงานที่ทำงานผ่านกระบวนการ MOU จะได้รับการคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ เช่น ค่าจ้างขั้นต่ำ การประกันสุขภาพ และสวัสดิการตามกฎหมายแรงงานของประเทศไทย

การปรับปรุงร่างบันทึกความเข้าใจฯ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ ระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา เป็นไปโดยสอดคล้องกับความต้องการการจ้างงานในปัจจุบัน ทั้งเรื่องการตรวจสอบสุขภาพซึ่งปรับปรุงให้ดำเนินการในประเทศผู้รับแทน เพื่อป้องกันค่าใช้จ่ายซ้ำซ้อนในการตรวจสอบสุขภาพ การเพิ่มระยะเวลาบังคับใช้ร่างบันทึกข้อตกลงฯ จาก ๒ ปี เป็น ๕ ปี และต่ออายุอัตโนมัติ เพื่อให้การจ้างงานต่อเนื่อง

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

ไม่มี

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงการต่างประเทศได้พิจารณาให้ความเห็นต่อร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และร่างบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓ โดยมีความเห็น ดังนี้

๖.๑ ไม่มีข้อขัดข้องต่อสารัตถะและถ้อยคำโดยรวมของร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และร่างบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา หากกระทรวงแรงงาน ในฐานะส่วนราชการเจ้าของเรื่อง พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายและผลประโยชน์ของไทย สามารถปฏิบัติได้ภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่มีอยู่ ในปัจจุบันโดยไม่จำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายใดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนสอดคล้องกับพันธกรณีของไทยภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้ไว้แล้ว

๖.๒ ร่างบันทึกความเข้าใจฯ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ จัดทำขึ้นระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับแก้เนื้อหาและแทนที่บันทึกความเข้าใจฯ และบันทึกความตกลงฯ ฉบับเดิมที่ได้ลงนามเมื่อปี ๒๕๕๘ และมีสถานะเป็นสนธิสัญญา ดังนั้น ร่างบันทึกความเข้าใจฯ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ จึงเป็นสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศ และเป็นหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนการลงนามและดำเนินการให้มีผลผูกพัน

/๖.๓ กระทรวง...

๖.๓ กระทรวงแรงงานในฐานะส่วนราชการเจ้าของเรื่อง จะต้องเสนอขอความเห็นชอบบุคคลที่จะลงนามด้วย ซึ่งหากไม่ใช่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ก็ต้องให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full powers) แก่ผู้ลงนามดังกล่าว เว้นแต่จะเป็นที่ยอมรับระหว่างคู่ภาคีว่าไม่จำเป็นต้องแสดงหนังสือมอบอำนาจเต็ม ก็ให้กระทรวงแรงงานแจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบด้วย

๗. ข้อกำหนดและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๗๘

๗.๒ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ (๗)

๗.๓ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ กำหนดว่าในการติดต่อทำความตกลงอนุสัญญา และสนธิสัญญากรณีต่างประเทศติดต่อกระทรวง ทบวง กรม อันใดโดยตรง ให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่องต้องเจรจาหารือกับคู่ภาคีเกี่ยวกับร่างความตกลงฯ ให้ได้ข้อยุติ/เห็นชอบร่วมกันก่อน และจะต้องส่งเรื่องที่จะจัดทำความตกลงกันดังกล่าวให้กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีทุกครั้ง

๗.๔ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กำหนดให้การจัดทำหนังสือสัญญาต่าง ๆ ในนามรัฐบาลไทยกับรัฐบาลต่างประเทศ ที่ก่อให้เกิดพันธกรณีทางกฎหมายภายใต้บังคับกฎหมายระหว่างประเทศ หากผู้ลงนามหนังสือสัญญามีใช้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบการลงนามในหนังสือสัญญาดังกล่าว และเห็นชอบให้กระทรวงการต่างประเทศดำเนินการจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full power)

๗.๕ มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ กำหนดว่าในการดำเนินการจัดทำหนังสือสัญญาหรือเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศหรือเกี่ยวกับองค์การระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันรัฐบาลไทย ให้หน่วยงานรับผิดชอบนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาร่างหนังสือสัญญาก่อนดำเนินการลงนามทุกครั้ง

๗.๖ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ กำหนดแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการเสนอหนังสือสัญญาตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ข้อ ๑ กรณีหน่วยงานของรัฐจัดทำหนังสือสัญญาที่ไม่ต้องเสนอรัฐสภาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้แก่ หนังสือสัญญาที่ไม่เข้าลักษณะหนังสือสัญญาประเภทหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๗๘ วรรคสองและวรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้หน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอความเห็นชอบก่อนดำเนินการต่อไป

๘. ข้อเสนอของหน่วยงานของรัฐ/คณะกรรมการเจ้าของเรื่อง

กระทรวงแรงงานขอเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ดังนี้

๘.๑ ให้ความเห็นชอบร่างบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และร่างบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ทั้งนี้หากมีความจำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงร่างบันทึกความเข้าใจ และร่างบันทึกข้อตกลงฯ ในส่วนที่ไม่ใช่สาระสำคัญ และไม่ขัดกับหลักการที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบไว้ ขอให้กระทรวงแรงงานสามารถดำเนินการได้โดยนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบภายหลัง

๘.๒ อนุมัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นผู้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา และบันทึกข้อตกลงด้านการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

๘.๓ มอบหมายให้กระทรวงการต่างประเทศจัดทำหนังสือมอบอำนาจเต็ม (Full powers) ให้แก่ผู้ที่จะลงนามเอกสารดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิพัฒน์ รัชกิจประการ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

สำนักงานปลัดกระทรวง

สำนักประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๗๙

โทรสาร ๐ ๒๒๔๗ ๕๘๔๙

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ilosectionmol@gmail.com